

❶ خبر می تواند به شکل اسم بیاید (مفرد، مثنی و جمع) و علامت آن (تَن، اَن، وَن) باشد.

مثال ۱: الله غافِرُ الذُّنُوبِ. (خداوند آمرزنده گناهان است).
مبتدا خبر

مثال ۲: هؤلاء العَمَالُ مشغولون. (این کارگران مشغول هستند).
مبتدا خبر

مثال ۳: هُما فَرَحان. (آن ها خوشحال اند).
مبتدا خبر

❷ خبر می تواند به شکل فعل بیاید. (جمله فعلیه)
مثال: صديقنا يسافر، في نهاية الصيف.
مبتدا خبر (جمله فعلیه)

(دوست ما در پایان تابستان سفر می کند).

❸ توجه! همیشه جمله داده شده را کامل ترجمه کنید و ببینید کدام کلمه معنای مبتدا را کامل ترمی کند. (اون کلمه همیشه خبر)

❹ گاهی هم خبر به صورت «جار و مجرور» می آید و معنای مبتدا را کامل می کند.

مثال: هو من اصدقاءني. (او از دوستان من است).
مبتدا خبر (جار و مجرور)

مثال ۲: أخرج الطالبُ المُجْتَهِدُ كتاباً علمياً من الحَقِيبَةِ.
فاعل صفت مفعول صفت

«الطَّالِبُ» فاعل است که موصوف واقع شده؛ یعنی پس از آن صفت آمده است و «كتاباً» نیز مفعول است که موصوف واقع شده است؛ یعنی پس از آن صفت آمده است.

بستگاه سؤال

عَيْنَ الْمَحَلِّ الْإِعْرَابِيِّ لِلْكَلِمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطٌّ:

۱. عَدَاوَةُ الْعَاقِلِ خَيْرٌ مِنْ صَدَاقَةِ الْجَاهِلِ.

۲. حُسْنُ الْأَدَبِ يَنْشُرُ قُبْحَ النَّسَبِ.

۳. الْأَغْشَابُ الطَّيِّبَةُ مُنَاسِبَةٌ لِلْأَمْرَاضِ.

پاسخ سؤالات

۱. «عَدَاوَةُ» مبتدا و «الْعَاقِلِ» مضاف الیه است.

۲. «يَنْشُرُ» خبر برای مبتدای «حُسْنُ» است.

۳. «الْأَغْشَابُ» مبتدا و «الطَّيِّبَةُ» صفت است.

الف تشخیص نقش کلمات مشخص شده

۱۶۴۷ الشُّرْطِيُّ يُفْتَشُ حَقَائِبَ الْمَسَافِرِينَ.

۱۶۴۸ إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ.

۱۶۴۹ أَوْلَنَكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَعْلُومٌ.

۱۶۵۰ آفَةُ الْعِلْمِ النَّسْيَانُ.

۱۶۵۱ «يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ»

۱۶۵۲ زَكَاةُ الْعِلْمِ نَشْرُهُ.

۱۶۵۳ أَلَكْتُبُ بَسَاتِينَ الْعُلَمَاءِ.

۱۶۵۴ أَلَشُّكُوتُ ذَهَبٌ وَ الْكَلَامُ فِضَّةٌ.

۱۶۵۵ «وَ اجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ»

۱۶۵۶ «وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا»

۱۶۵۷ يَحْفَظُ الشُّرْطِيُّ الْأَمْنَ بِالْكَلاِبِ.

۱۶۵۸ الدُّلْفِينُ حَيَوَانٌ ذَكِيٌّ.

۱۶۵۹ يَلَاحِظُ النَّاسُ غَيْمَةً سَوْدَاءَ عَظِيمَةً.

۱۶۶۰ الْحُكَّامُ الْعَادِلُونَ مَحْبُوبُونَ عِنْدَ اللَّهِ.

(شهریور ۱۴۰۲)

(شهریور ۱۴۰۲)

(شهریور ۱۴۰۲ - تهران خرداد ۱۴۰۰)

(شهریور ۱۴۰۲ - تهران خرداد ۱۴۰۰)

(ایران شهر خرداد ۱۴۰۱ - یوکان خرداد ۱۴۰۰ - بوشهر خرداد ۱۴۰۱)

(ایران شهر خرداد ۱۴۰۱ - یوکان خرداد ۱۴۰۰)

(یوکان خرداد ۱۴۰۰)

(یوکان خرداد ۱۴۰۰ - بوشهر خرداد ۱۴۰۱)

(یوکان خرداد ۱۴۰۰)

(تهران خرداد ۱۴۰۰)

(بوشهر خرداد ۱۴۰۱)

(بوشهر خرداد ۱۴۰۱)

(سنتندج خرداد ۱۴۰۱)

(سنتندج خرداد ۱۴۰۱)

۱۶۶۱ استَخْرَجَ الْفَلَاحُونَ الْمَاءَ مِنْ بَاطِنِ الْأَرْضِ.

۱۶۶۲ الْجَلِيسُ الصَّالِحُ خَيْرٌ مِنَ الْوَحْدَةِ.

۱۶۶۳ حُسْنُ الْأَدَبِ يَسْتَرْقِيهِ النَّسَبُ.

۱۶۶۴ لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَاطِعٌ رَجِيمٍ.

۱۶۶۵ الْخَسَدُ يَأْكُلُ الْحَسَنَةَ.

۱۶۶۶ جَمَالُ الْعَرَةِ فَصَاحَةُ لِسَانِهِ.

۱۶۶۷ مَا قَسَمَ اللَّهُ لِلْعِبَادِ شَيْئاً أَفْضَلَ مِنَ الْقَفْلِ.

۱۶۶۸ مَنْ رَأَى مِنْكُمْ أَحَداً يَدْعُو إِلَى التَّفْرِقَةِ فَهُوَ عَمِيلٌ لِلْعَدُوِّ.

۱۶۶۹ الْغَوَاضُ يَذْهَبُ إِلَى أَعْمَاقِ الْمُحِيطِ.

۱۶۷۰ يَزِرُّهُ اللَّهُ النَّاسُ رِزْقاً طَيِّباً.

۱۶۷۱ لَا يَكْتَلِفُ اللَّهُ نَفْساً إِلَّا وَشَقْعَهَا.

۱۶۷۲ نَظَرُ الْوَلَدِ إِلَى وَالِدِيهِ حُبّاً لِهَمَا عِبَادَةٍ.

۱۶۷۳ السَّلَامُ عَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ.

۱۶۷۴ يَزْرَعُ الْفَلَاحُ الْمَجْدَ أَشْجَارَ التُّفَاحِ.

تشخیص فاعل و مفعول

ب

۱۶۷۵ تَسْتَطِيعُ الْجِرَاءُ أَنْ تُدِيرَ عَيْنَيْهَا.

۱۶۷۶ اِكْتَشَفَ الْعُلَمَاءُ أَلْوَاناً مُتَعَدِّدَةً فِي الْأَسْمَالِ.

۱۶۷۷ لَا يُضَيِّعُ التَّلْمِيزُ الْمُجْتَهِدَ الْفُرْصَةَ.

۱۶۷۸ نَزَّلَ الْعِفَالُ الْبَضَائِعَ الْكَثِيرَةَ مِنَ السَّيَارَةِ.

۱۶۷۹ يَلْعَقُ الْقِطُّ الْقَرِيضَ الْجَرَحَ فِي جَنْبِهِ.

۱۶۸۰ يَدْعُو الْعَبْلُ النَّاسَ إِلَى التَّوْحِيدِ.

۱۶۸۱ اِسْتَقْبَلَ الْمُدِيرُ الْخَنُونَ طُلَّابَ الْمَدْرَسَةِ.

۱۶۸۲ «وَضَرَبَ لَنَا مَثَلاً وَ نَسِيَ خَلْقَهُ»

۱۶۸۳ «يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمْ الْيُسْرَ»

۱۶۸۴ «أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَ تَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ»

۱۶۸۵ «فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ»

۱۶۸۶ يُرْسِلُ الْغُرَابُ أَحْبَارَ الْغَابَةِ.

۱۶۸۷ تُعْطَى الْبَقَرَةُ الْخَلِيبَ اللَّذِيذَ.

تشخیص مبتدا و خبر

ج

۱۶۸۸ الْمُجْتَهِدُ نَاجِحٌ فِي الْخَيَاةِ.

۱۶۸۹ الْجَهْلُ أَخْطَرُ الْأَمْرَاضِ لِلْإِنْسَانِ.

۱۶۹۰ أَعْمَالُ الطُّلَّابِ صَغْبَةٌ.